

Skarga wniesiona w dniu 14 grudnia 2006 r. — Kaimer i inni przeciwko Komisji

(Sprawa T-379/06)

(2007/C 42/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Kaimer GmbH & Co. Holding (Essen, Niemcy), SANHA GmbH Kaimer & Co. KG (Essen, Niemcy) i Sanha Italia srl. (Mediolan, Włochy) (przedstawiciel: J. Brück, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej C(2006) 4180 wersja ostateczna z dnia 20 września 2006 r., zmienionej przez decyzję pozwanej z dnia 29 września 2006 r., doręczonej trzem skarżącym w dniu 5 października 2006 r., dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE i art. 53 porozumienia EOG (Sprawa COMP/F-1/38.121 — Złącza rurowe),
- ewentualnie skrócenie czasu trwania domniemanego naruszenia popełnionego przez trzy skarżące, które zostało ustalone w art. 1 wspomnianej decyzji oraz uchylenie lub obniżenie grzywny nałożonej na trzy skarżące w art. 3 zaskarżonej decyzji,
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące kwestionują decyzję Komisji C(2006) 4180 wersja ostateczna z dnia 20 września 2006 r. w sprawie COMP/F-1/38.121 — Złącza rurowe. W zaskarżonej decyzji na skarżące nałożono grzywnę za naruszenie art. 81 ust. 1 WE i art. 53 ust. 1 porozumienia EOG. W opinii Komisji uczestniczyły one w szeregu porozumień w formie ustaleń cen, uzgodnień cenników i rabatów, uzgodnień mechanizmów stosowania podwyżek cen, podziału rynków i klientów oraz wymiany innych informacji gospodarczych na rynku miedzianych złączy rurowych i złączy rurowych ze stopu miedzi.

Skarżące przytaczają cztery zarzuty na poparcie swojej skargi.

W pierwszej kolejności skarżące w szczególności podnoszą, że w celu uzasadnienia decyzji pozwana wykorzystała dokumenty, co do których skarżącym odmówiono prawa do obrony.

W drugiej kolejności skarżące w szczególności podnoszą, że Komisja naruszyła wynikający z art. 253 WE obowiązek uzasadnienia. W opinii skarżących zaskarżona decyzja nie została dostatecznie uzasadniona ze względu na nieprawidłowe ustalenie faktów będących przedmiotem postępowania. Ponadto okoliczności odciążające nie zostały uwzględnione, a dowody zostały błędnie ocenione.

W dalszej kolejności skarżące kwestionują uznanie przez Komisję stwierdzonych faktów za złożone naruszenie art. 81 ust. 1 WE.

W czwartej kolejności podnoszą one posiłkowo, że ustalenie wysokości grzywny nastąpiło w oparciu o zbyt długi czas trwania naruszenia, stanowiąc nadużycie władzy, oraz że w stosunku do skarżących nie uwzględniono okoliczności łagodzących.

Ostatecznie skarżące utrzymują, że z uwagi na kwotę grzywny Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2006 r. — FRA.BO przeciwko Komisji

(Sprawa T-381/06)

(2007/C 42/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: FRA.BO SpA (Milan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci R. Celli i F. Distefano)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 2 decyzji Komisji z dnia 20 września 2006 r. (sprawa COMP/F-1/38.121 — Złącza — C(2006) 4180 wersja ostateczna) dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE w odniesieniu do kwoty grzywny nałożonej na stronę skarżącą;
- obniżenie grzywny nałożonej na stronę skarżącą w ramach przysługującego Sądowi nieograniczonego prawa orzekania oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 4180 wersja ostateczna z dnia 20 września 2006 r. w sprawie COMP/F-1/38.121 — Złącza, w której Komisja stwierdziła, że skarżąca wraz z innymi przedsiębiorstwami naruszyła art. 81 WE oraz art. 53 porozumienia o EOG poprzez ustalanie cen, uzgadnianie cenników oraz zniżek i rabatów, wprowadzanie mechanizmów koordynacji podwyżek cen, przydział rynków krajowych oraz klientów i wymianę innych informacji handlowych.